

[Peter Duetoft]

det, men jeg vil godt slutte med at opfordre Venstre og De Konservative til ikke at gøre det kommende år til én lang valgkamp. Jeg ved godt, at man kan være fristet til det, og at man måske synes, det kunne være meget rart på den måde at lave en enten eller-politik, men CD mener nu stadig væk, at brede flertal er bedst, og at en lang række af de store forlig bør bæres igennem af et bredt flertal af partier. Derfor var vi skuffede over, at V og KF ikke ville være med i skattereformen, selv om mange af forslagene var den gamle regerings; vi håber i det kommende år at få bredere opbakning til konkrete ting. Jeg forlanger ikke, at V og KF skal stille sig op og rose regeringen, men de kunne jo i dagligdagen være med til at gøre tingene gode.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Peter Duetoft brugte et stort afsnit af sin tale til at glæde sig over al den indflydelse, CD har haft. Så er det ærgerligt, at vælgerne ikke påskønner det mere, men det er der måske en forklaring på.

Et af de afsnit, hvor hr. Peter Duetoft som sædvanlig bevægede sig ud på tynd is, var diskussionen om udlændinge, indvandrere og flygtninge. Hr. Peter Duetoft sagde, at CD nu var træt af at høre på alle enkeltteksemplerne og af, at der skulle føres dansk flygtninge- og indvandrerpolitik ud fra enkeltteksempler.

Fremskridtspartiet har lige præcis gennem alle årene søgt at få både den folkelige og Folketingets forståelse for at lave generelle ændringer, men når man skal dokumentere, at der er noget galt, når bl.a. hr. Peter Duetoft nægter at tro på, hvordan det er ude i virkeligheden, er man nødt til at bruge nogle eksempler.

Vi har nu en regering, som har været bedre til at give os de statistiske facts, end den tidligere regering var, men der er stadig væk ingen, der tør lægge de samlede omkostninger for kommuner, amter osv. sammen, og når en hr. Vesselbo tillader sig at gøre det, bliver han nærmest lynchet, så hr. Peter Duetoft bliver nødt til at acceptere, at der altså er et regnskab, der skal gøres op, hvis man skal have en fair debat, og hvis man skal slippe for enkeltteksemplerne. Men enkeltteksemplerne er der, og de vil blive ved med at være der, indtil der er nogen, der tør gøre det, der er nødvendigt,

nemlig at lægge sammen, så vi har den fælles sum at tage stilling til.

Hr. Peter Duetoft pralede lidt af regeringens erhvervspolitiske redegørelse. Vi kan kun sige, at de eksempler, der allerede er på, at det offentlige har eksperimenteret med at lege erhvervsvirksomhed, skræmmer. Nu har vi også energiministeren til stede, så han kan passende lytte efter. Hvad skete der, da et elselskab skulle drive erhvervsvirksomhed? Det gik så galt, som det overhovedet kunne! Derfor må man erkende, at allerede det kæmpeafsnit i den erhvervspolitiske redegørelse er totalt forældet, for virkeligheden har vist, at sådan noget ikke kan lade sig gøre, uden at det får nogle meget uheldige økonomiske virkninger.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg skal til gengæld love, at det bliver en kort bemærkning, for det er kun af hensyn til de historiske kendsgerninger foranlediget af hr. Peter Duetofts bemærkninger i indledningen om regeringsalternativet og dets eventuelle parlamentariske grundlag, at jeg gerne vil bede hr. Peter Duetoft bekræfte, at Centrum-Demokraterne i en ganske lang årrække inden for en overskuelig fortid har befundet sig i en regering, som baserede sig på et parlamentarisk grundlag, der omfattede Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det sidste har jeg jo vanskeligt ved at benægte. Til gengæld må jeg understrege, at vi på det tidspunkt gjorde alt for, at Fremskridtspartiet ikke skulle have nogen indflydelse, og det er ikke lige den tone, der er kommet på det sidste, hvor det hedder, at man skal forhandle regeringsgrundlag, og hvad ved jeg; der er altså en væsentlig forskel.

Vi har nøjagtig samme holdning til Fremskridtspartiet, som vi har til SF: Vores opgave er at lede samfundet et andet sted hen, end fløjpartierne ønsker, og derfor ønsker jeg da held og lykke til Det Konservative Folkeparti med projektet. Det, der undrede mig, var, at det meget klare syn på demokratiet, som fru Pia Kjærsgaard var fremme med, må gøre det lidt vanskeligt at indgå aftaler, for man ved aldrig rigtig, hvilke aftaler man har, hvis 500